

Gott nytt år 2017!

Året som gick blev något annorlunda för vår del. För första gången sedan 2002 besökte vi inte vår skola ICCO. Detta berodde på att Per-Olof genomgick en klaffoperation i september. Aortaklaffen byttes ut. I samband med det fick vi verkligen uppleva skolans engagemang och förböner. Tacksamt nog har allt gått bra och PeO känner sig helt återställd och vi ser fram mot besöket i höst. Först då får vi lära känna dessa 22 elever som började i januari -16 och samtidigt vara med på deras avslutningsfest.

Det är så välsignat att vi kan ha så snabb och tät kontakt med skolan och vår rektor genom internet. Nuförtiden har skolan nästan alltid ström, men datorn kan även laddas med solceller. Problem kan dryftas, frågor ställas, pengar skickas över dagen. En självklarhet numera, javisst. Men annat är inte lika enkelt. Uteblivna regn gjorde att vattnet i tankarna tog slut och eleverna fick gå långt till en liten bäck tillsammans med många bybor och hämta av det grumliga vattnet. Styrelsen beslutade att bygga ytterligare en tank. Då inträffade detta, att en person ringde och hörde efter behov på skolan. En stund senare fick vi beskedet om bekostande av vattentanken! Gud hör bön! Både då vi har behov och då gåvor skall ges!

En period i våras var det lite krisigt i personalen. Det hade att göra med pengar, mammon är svår att handskas med. Någon hade för sig att pengar inte fördelats rättvist efter ett arbete som utförts på skolan. Det hela är löst nu och vi hoppas och ber att försoningen är på djupet.

I våras råkade man ut för löss på skolan! Det blev till att köpa fotogen och sanera sängar, ta ut madrasser och behandla med fotogen och tvätta och koka lakan och handdukar. Det var faktiskt första gången vi råkat ut för detta.

Jordbävningen i Bukobaregionen i september var en exceptionell händelse. Ingen i området har hört talas om att det skett tidigare i denna region. Tacksamt nog drabbades inte Ilemera men i Bukoba blev det en hel del skador och 16 dödsfall. Höga företrädare för regeringen kom på besök och inspekterade och lovade ersättning för materiella skador och besökte också skadade på sjukhuset.

Vi gläder oss mycket över den nye församlingsprästen som regelbundet håller bibelundervisning med personal och elever. Han är också en omtyckt uppmuntrare till skolan och en uppskattad förkunnare. Eleverna fortsätter att leda

morgon- och aftonböner och sjunga i kör på söndagarna.

I december har det varit ovanligt varmt och mycket lite regn så böner och majs torkar bort. Värst är detta för byborna, elevernas familjer och anhöriga.

Annars gör eleverna stora framsteg. Det är beundransvärt hur dessa pojkar och flickor, som inte hållit i en såg, stämjärn eller synål och sax efter en kort tid kan åstadkomma så mycket, och vilken stolthet och glädje det medför.

De flesta av våra gamla elever är nu etablerade sedan länge och har imponerande rörelser. De imponerar inte bara på oss, utan människor i omgivningen är förundrade över deras arbetsamhet och redbarhet. De stöttar närstående och är betydelsefulla i sina församlingar.

När Rowinski hyvlat ett tag får han sitta ner och vänta medan hans medhjälpare jobbar vidare med den enda hyveln. Rowinski har skaffat en medhjälpare som han kan lära upp, precis som han fått lära sig på skolan ICCO och hans mål är att köpa en hyvel till. Ge det vidare - av det du fått, av det du kan - det är inte bara namnet på vår förening, utan det är ett uppdrag för oss och ett uppdrag, som våra elever får inpräntat i sig under tiden på skolan.

Behovet av hyvel fick vår rektor Geoffrey uppleva då han gjorde sitt uppföljningsbesök. Dessa håller Geoffrey på med i tre år efter avslutad skolgång för att stödja, uppmuntra, imponeras av eller hjälpa eller vad som nu behövs för våra gamla elever och sedan rapportera till oss.

Vi vet om behovet av ytterligare verktyg förutom de som eleverna får vid avslutad skolgång, och vi försöker bidra där det särskilt behövs, kanske genom PSF - Poor Student Fund. Ibland jobbar två gamla elever tillsammans och har då hyvlar båda två. Andra har skrapat ihop så mycket att de kunnat köpa extra själva. Tyvärr är dessa av dålig kvalitet och går fort sönder.

Det är så glädjefullt och inspirerande att ta del av rapporter från Geofreys besök. Att lära sig att planera och spara är en viktig del i undervisningen och det är så uppmuntrande att se att det fungerar. Många elever vill förstås skaffa sig något eget, huset man reparerat tillhör kanske släkten, och det kan finnas många släktingar som gör anspråk på marken. Att köpa mark, om man ingen äger, är förstås högprioriterat. Det som man skaffar så fort man tjänat pengar är ofta plåtar till taket, några åt gången. Många startar husbygge, ofta är det gamla rasfärdigt. Ofta skaffar man också getter och höns.

En av fjolårets elev, Belkson, har en pappa som sitter i rullstol efter en cykelolycka. Han bevakar den låda där Belkson lägger alla pengar, som han tjänar på sitt snickrande och som finns kvar då hushållet fått sitt. För Belkson hjälper förstås sin familj. Belkson har gjort lådan själv och satt lås på. Vid slutet av månaden räknas de pengar som finns kvar och man kan planera för större inköp. Pappan är så tacksam och framför sina tack till skolan.

Vicencia (till höger) fick börja med att satsa på kokkärl, kläder, hackor, lakan o.d. Man förstår att i det hemmet var nöden och fattigdomen extra stor. Men hon har också två elever som hon undervisar!

Livinius jobbar tillsammans med Leivon och har två andra elever. De har mängder med kunder och har byggt upp en enkel verkstad med tillverkning. De gör skolbänkar, sängar, karmar m.m. Under sitt första år som företagare har han dessutom köpt en shamba på två tunnland och köpt virke och takplåtar till huset han tänker bygga!

Svåra saker finns också. Restuta som gick förra kullen hotades av samma öde som Hostilda – att tvingas in i en relation eller rövas bort och våldtas med någon släktings goda minne. En släkting kom ideligen och tjatade och Restuta kunde inte ta emot kunder och sy. Hon kördes ut och fick inte ens sova inne för att hon nekade flytta ihop med den föreslagna killen. Hon vågade inte stanna kvar hemma. Geoffrey och Prisca ordnade skjuts därifrån med Imani, en gammal elev. De lyckades också ordna boende med plats att sy för Lestuta i byn en bit från skolan och köpte in det nödvändigast för hushållet. Genom PSF kunde föreningen betala detta.

Förresten - Imani jobbar hårt, har många kunder och han gör bl.a. väldigt fina dörrar, som imponerar på Geoffrey. Han har köpt en ganska stor shamba och ska plantera bananer, bönor, cassava och annat. Han har också köpt getter för att få mjölk.

Elivia, en annan gammal elev, bor lite vid sidan om och har inte så många kunder. Men hon köper getter så fort hon tjänar något. Hon har många nu och hon planerar att köpa en ko.

Det skall bli intressant i höst att få lyssna till Isakas erfarenheter. Han anställdes som lärare i Biharamulo nio mil söderut efter avslutningen för ett år sedan. Vi är väldigt nyfikna på hans arbete och hans elever.

Venzia köpte åtta takplåtar för pengar hon sydde ihop före jul 2015 - skolan slutade i början av november! Hon lät sedan bygga ett litet hus, eller snarare ett halvt hus där hon bor med lillasyster som går i femte klass. Här kan Venzia sitta och sy och när lillasyster kommer hem på eftermiddagarna lär hon henne att sy. Hon planerar att bygga huset större så att farmor och farfar också kan bo där. Deras hus rasar snart. Redan har hon köpt 12 takplåtar till utbyggnaden. Man blir

rörd när man ser så snabba, stora framsteg av eleverna och deras omsorger om närstående.

När Geoffrey och Prisca fick veta att Riberata, som slutade 2015, flyttat ihop med en kille blev de ledsna. Symaskinen står kvar i hennes hem och att sy blir inget utav. Varje flickas "målsman" har fått veta att symaskinen inte får tas från hemmet. Detta för att undvika att flickan luras och symaskinen säljs. På skolan försöker man verkligen undervisa flickorna att först etablera sig så att de kan bygga en framtid och förbereda sig för att sedan kunna ta hand om familj och barn.

Hosiana använder alla pengar hon kan till att köpa in varor till sin lilla, fina butik där hon också kan sitta och sy. Hon har dessutom två elever som hon undervisar. Våra elever ger verkligen vidare av det de lärt precis som skolan undervisat om!

Glatt överraskade blev alla på skolan en dag då Rightness kom på besök. Hon gick ut 2013 och hade tagit symaskinen och flyttat till Dar es Salaam. Nu syr hon där och har också köpt en maskin med mönstersömmar för pengar hon tjänat. Hon kom för att tacka och berätta om sina framgångar och för att ge uppmuntrande råd till eleverna. Denna lilla flicka utstrålade en sådan ödmjuk säkerhet att det riktigt syns på bilderna. Det är långt från den lite flamsiga, vilsna föräldralösa flicka vi träffat tidigare.

Geoffrey och Prisca kan inte annat än le lyckligt när de upplever hur eleverna etablerar sig som egenföretagare efter de omständigheter som bjuds. Och denna lycka delar vi med er alla, som möjliggör allt detta genom era böner och bidrag!
Vi kommer snart att ta oss till PMU i Vårgårda med alla nedmonterade symaskiner och ihopsamlade verktyg som skänkts och som är lagrade i Tossene.

Det behövs mycket kläder, skor och tyg för att staga upp symaskinerna, så finns det någon som kan bidra med sådant är det tacksamt!

Tack ni alla som gör vår skola möjlig och många, många tack från elever, personal, skolstyrelse och anhöriga till våra elever.

Styrelsen för Ge det vidare genom Barbro och Per Olof Olsson

Bankgiro 5957-9359 "Ge det vidare" eller SEB 5144-100 20 65

www.gedetvidare.se